

Mødet genoptaget Kl. 16⁴⁵.

Formanden: Med Skrivelser af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til midlertidig Lov om Støtte til Byggeri og

Forslag til Lov om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft m. v.,

hvilke Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til Behandlingen i dette Møde af de under Nr. 2 og 3 paa Dagsordenen opførte Sager, og hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Støtte til Byggeri.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1331).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Knud Kristensen*): I Lovforslagets Afsnit II stilles et Beløb paa 18 Mill. Kr. til Raadighed for Indenrigsministeren i Finansaarene 1941—42 og 1942—43 til Støtte til Sanering af usunde Bydele.

I § 7 foreslaas det, at den permanente Saneringslovs § 34 ændres. Jeg skal her fremdrage nogle af de væsentligste Ændringer. Det bestemmes, at det Laan, som Kommunerne kan faa af Staten til disse Saneringsarbejder, kan udbetales med hele den Udgift, som Saneringen koster Kommunerne, og at det skal forrentes fra Udbetalingsdagen med 3½ pCt. p. a. Naar Saneringen er tilendebragt eller saa vidt fremskreden, at man kan bedømme Tabet af enten det hele eller en Del deraf, skal Tabet, altsaa Forskellen mellem det, Kommunen faar for de Grunde, som frem-

kommer efter Saneringen, og de Udgifter, den har haft ved Saneringen, deles mellem Staten og Kommunen, idet Laanet nedskrives med et Tilskud fra Staten, svarende til Halvdelen af Kommunens Tab. Af det, som saa bliver tilbage, skal Kommunen betale en halvaarlig Ydelse paa 3 pCt., hvoraf de 2¼ pCt. er Rente og Resten Afdrag. Det Beløb, som Kommunen ved Salg af Grundene kan opnaa, skal afdrages paa det Tilgodehavende, som Staten og Kommunen har faaet, naar Grundene er overladt til dem, som skal bebygge dem, efter Reglerne i Afsnit I, som jeg om et Øjeblik skal gøre Rede for. Men inden jeg gaar over til det, vil jeg nævne, at blandt Ændringerne til § 34 er der ogsaa en Ændring i Reglerne om Erstatning, for saa vidt der ikke kan opnaas en mindelig Overenskomst mellem Kommunerne og dem, som skal afstaa Ejendommene. Denne Ændring gaar ud paa, at selv om Bygningerne er usunde, kan alligevel den Lejer, som bliver sat ud, fordi Bygningen skal nedrives, faa Erstatning i samme Forhold som den, der er Lejer i en Ejendom, som ikke kondemneres, det vil sige af Boligtilsynsraadet dømmes som uegnet til fortsat at bebos eller benyttes til Erhvervsformaal.

Ifølge Afsnit I stilles der visse Beløb til Indenrigsministerens Raadighed til Udlaan til Personer og Selskaber, som iværksætter Byggeforetagender paa de Grunde, de erhverver af de Kommuner, som har saneret i Henhold til Afsnit I. Laanene kan ydes saavel til Beboelses- som Kontor- og Forretningsbygninger, der paabegyndes efter Lovens Ikrafttræden, og de sikres ved Pant i de paagældende Ejendomme med oprykkende Prioritet efter størst mulige Laan af offentlige Midler eller saadanne andre Midler, som af Indenrigsministeren godkendes. Det Beløb, som stilles til Raadighed for København, Frederiksberg og Gentofte, er højst 16 Mill. Kr., og til Byggeforetagender i Købstæderne kan anvendes indtil 4 Mill. Kr. Skulde det ene Beløb være opbrugt, kan der efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse benyttes Dele af det andet, som eventuelt ikke er beslagnagt. De Laan, der efter disse Regler ydes dels til Personer, dels til Selskaber, som iværksætter Byggeforetagender, skal som allerede nævnt pantsikres i de opførte Ejendomme, og de maa sammen med Grundprioriteten ikke overstige 90 pCt. af